

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 7Cdo/50/2024                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1110230544                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 28.05.2025                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Peter Brňák              |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2025:1110230544.4 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ Mgr. Ing. A. K., F., F. XXX/X, 2/ N. S. K. s.r.o., F., F., IČO: XXXXXXXX, zastúpených advokátkou JUDr. Emíliou Korčekovou, Pezinok, Malacká 5680/2B, proti žalovanej Slovenskej republike, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Račianska 71, o zaplatenie nemajetkovej ujmy, pôvodne vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 18C/56/2010 (v súčasnosti na Mestskom súde Bratislava IV pod sp. zn. B1-18C/56/2010), o dovolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 30. novembra 2023 sp. zn. 9Co/3/2023, takto

### rozhodol:

Dovolacie konanie voči žalobkyni 2/ z a s t a v u j e .

Dovolanie žalobcu 1/ o d m i e t a.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

### Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I, teraz Mestský súd Bratislava IV (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvostupňový súd“) rozsudkom z 22. apríla 2022 č. k. 18C/56/2010-665 (teraz B1-18C/56/2010) zamietol žalobu žalobcov 1/ a 2/ (ďalej spolu aj „žalobcovia“), ktorou sa domáhali voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy 20.000 eur každému z nich a náhrady trov konania titulom zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Zároveň rozhodol, že žalovanej voči žalobcom nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

1.1. V podstatnom uviedol, že žalobcovia v konaní nepreukázali kumulatívne splnenie predpokladov zodpovednosti štátu za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., keď nepreukázali existenciu nezákonného rozhodnutia, ani nesprávneho úradného postupu, ani existenciu nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi týmito predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu a preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) na odvolanie žalobcov rozsudkom z 30. novembra 2023 sp. zn. 9Co/3/2023 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie (§ 387 ods. 1, 2 CSP); a žalovanej nepriznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené podmienky zodpovednosti štátu za škodu, keďže žalobcovia nepreukázali existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu, ani existenciu nemajetkovej ujmy a príčinnej súvislosti medzi týmito predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu.

2.1. Úspešnej žalovanej v odvolacom a dovolacom konaní trovy nevznikli, preto jej ich náhradu odvolací súd nepriznal.

3. Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podali žalobcovia dovolanie podľa § 420 písm. e) a f) CSP. Navrhli, aby dovolací súd zrušil obe rozhodnutia nižších súdov a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie.

3.1. V súvislosti s dovolaním podľa § 420 písm. f) a e) CSP v podstatnom namietali, že (i) ich odvolací súd neupovedomil elektronicky riadne a včas predpísaným spôsobom na označený e-mail o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku, (ii) žalobkyni 2/ nebol doručený napadnutý odvolací rozsudok, (iii) do vydania odvolacieho rozhodnutia nebolo rozhodnuté o námietke zaujatosti zo 04. novembra 2015 vznesenej voči sudkyni JUDr. Z. Kučerovej, (iv) dôkaz - výsluch svedka JUDr. E. bol deformovaný a teda nepoužiteľný, (v) sa súdy nevysporiadali s otázkou v žalobe namietanej diskriminácie („nekonali o nej a nerozhodli o nej“).

4. Žalovaná sa k podanému dovolaniu nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 1 písm. a) CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie žalobcu 1/ treba odmietnuť a dovolacie konanie voči žalobkyni 2/ zastaviť. Na odôvodnenie uvedeného záveru dovolací súd uvádza nasledovné:

Dovolanie žalobkyne 2/

6. Nahliadnutím do výpisu z obchodného registra, vedeného Mestským súdom Bratislava III, oddiel Sro, vložka č. XXXX/B najvyšší súd zistil, že v priebehu dovolacieho konania došlo ku dňu 15. marca 2025 k ex offio výmazu žalobkyne 2/ z obchodného registra Slovenskej republiky.

7. Na základe vyššie uvedeného a s poukazom na ustanovenia § 438 ods. 1, § 61, § 62, § 64 a § 161 ods. 1 a 2 CSP najvyšší súd dovolacie konanie voči žalobkyni 2/ zastavil.

Dovolanie žalobcu 1/ podľa § 420 písm. e) a f) CSP

8. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

9. Žalobca 1/ v dovolaní tvrdil, že v konaní došlo k procesnej vade zmätočnosti uvedenej v § 420 písm. e) CSP «pozri bod 3.1 (iii)».

10. Právo na zákonného sudcu je zaručené v čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ústavného zákona SNR č. 460/1992 Zb. v znení neskorších ústavných zákonov a jedného nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky, ďalej tiež len „ústava“), podľa ktorého nemožno nikoho odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon. Uvedený ústavný príkaz predstavuje pre každého účastníka konania (stranu sporu) rovnakú záruku, že na rozhodovanie o jeho veci sú povolávané súdy a sudcovia podľa vopred vybraných zásad (procesných pravidiel).

11. Princíp nebyť odňatý zákonnému sudcovi bol v civilnom sporovom konaní premietnutý aj do ustanovenia § 420 písm. e) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Súdna prax je pritom jednotná v tom, že súd treba považovať za nesprávne obsadený aj vtedy, ak nekoná zákonný sudca. Koho treba považovať za zákonného sudcu a akým spôsobom možno vykonať jeho zmenu, upravujú ustanovenia § 3 ods. 3 a 4 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších zmien a doplnení (ďalej tiež len „zákon o súdoch“), podľa ktorého zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci; ak súd rozhoduje v senáte, zákonnými sudcami sú všetci sudcovia určení podľa rozvrhu práce na konanie a rozhodovanie v senáte a zmenu v osobe zákonného sudcu možno vykonať len v súlade so zákonom a s rozvrhom práce.

12. Z obsahu spisu ako nepochybné vyplýva, že k žalobcami namietanej možnej zaujatosti sudkyne JUDr. Zuzany Kučerovej doručenej 04. novembra 2015 prvostupňový súd neprihliadal s poukazom na ustanovenie § 15a ods. 3 OSP, ktoré okolnosti, okrem predchádzajúceho odvolacieho rozhodnutia z 22. februára 2018, boli riadne vysvetlené aj v predchádzajúcom dovolacom uznesení z 29. júna 2021 sp. zn. 2Cdo/313/2020 s tým, že nebol založený dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP (č.l. 504, 508, 549 a nasl., 611 a nasl. spisu). Navyše v ostatnom prvostupňovom rozsudku z 22. apríla 2022 č. k. 18C/56/2010-665 sudkyňa JUDr. Zuzana Kučerová nefigurovala (išlo o sudkyňu Mgr. Danielu Drnákovú, pozn.).

12.1. Dovolací súd preto v prípade dovolacej námietky (a uplatneného dôvodu prípustnosti dovolania) dospel k záveru, že žalobca 1/ existenciu procesnej vady uvedenej v § 420 písm. e) CSP namietal neopodstatnene.

13. Žalobca 1/ vyvodzoval prípustnosť dovolania aj z § 420 písm. f) CSP, podľa ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolaťela tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) odvolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto skúmal opodstatnenosť argumentácie žalobcov, že v konaní došlo k nimi tvrdenej vade zmätočnosti.

15. Žalobca 1/ v tejto súvislosti namietal, že odvolací súd žalobcov neupovedomil elektronicky riadne a včas predpísaným spôsobom na označený e-mail o mieste a čase verejného vyhlásenia rozsudku a žalobkyni 2/ nebol doručený napadnutý odvolací rozsudok «bod 3.1.(i) a (ii)».

16. V súvislosti so žalobcom 1/ namietaným nesprávnym procesným postupom odvolacieho súdu, ktorý mal spočívať v tom, že žalobcov v primeranej lehote neupovedomil elektronicky o mieste a čase konania verejného vyhlásenia rozsudku, hoci mu bola ich elektronická adresa z obsahu spisu známa, dovolací súd uvádza, že podľa ustanovenia § 219 ods. 3 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiadala, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami (pozri č. l. 706 a 707 spisu).

16.1. V danom prípade obsah spisu však nedáva žiaden podklad o pochybení odvolacieho súdu. Z obsahu spisu je zrejmé, že odvolací súd postupoval v súlade s § 219 ods. 3 CSP a oznámil na svojej úradnej tabuli a webovej stránke miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku (30. novembra 2023 o 9.50 hod. v budove Krajského súdu v Bratislave v pojednávacej miestnosti č. dv. 63). Na základe žiadosti žalobcov im bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku doručované dňa 23. novembra 2023 na nimi uvedené emailové adresy (viď bod 707 spisu). Pokiaľ žalobcovia v dovolaní tvrdili opak, že v

správe o doručení, založenej v spise, sa nachádzajú v dôsledku označených apostrofov (úvodzoviek) iné mailové adresy, dovolací súd poznamenáva, že apostrofy (úvodzovky) uvedené pri adresátovi v správe o doručení na č. l. 707 spisu nepredstavujú obsahovú súčasť označených mailov žalobcov, ale iba technické označenie adresátov pro domo, čo možno jednoducho doložiť aj podobnými správami na č.l. 647 a 648 a č.l. 649 a 651 spisu, v ktorých sa taktiež nachádzajú apostrofy (úvodzovky) pri mailových adresách žalobcov a ktoré mailové správy boli nepochybne aj doručené strane žalobcov, keďže v krátkom čase na ne žalobcovia naspäť mailom odpovedali.

16.2. Na základe uvedeného najvyšší súd konštatuje, že rozsudok odvolacieho súdu bol v preskúmvanej veci vyhlásený verejne dňa 30. novembra 2023 bez účasti žalobcov (§ 219 ods. 1 a 3 CSP v spojitosti s § 378 ods. 1 CSP), pričom obsah spisu ale nesvedčí záveru o porušení zákonného postupu súdu voči strane sporu vrátane procesného postupu súdu podľa § 219 ods. 3 CSP odvolacím súdom. Stranám sporu vrátane žalobcov bola odvolacím súdom vytvorená možnosť zúčastniť sa aktu vyhlásenia rozhodnutia a ak toto svoje právo žalobcovia z vlastnej vôle nevyužili, nemôžu sa dovolávať porušenia ich procesných práv.

17. Za podobnú (ako vyššie) považuje dovolací súd aj ďalšiu účelovú konštrukciu - dovoláciu výhradu žalobcu 1/ o tom, že žalobkyni 2/ nebolo doručené napadnuté odvolacie rozhodnutie «bod 3.1.(iii)».

17.1. Z obsahu elektronického spisu je zrejmé, že odvolací rozsudok bol žalobkyni 2/ na označenú adresu (rovnakú ako u T.) doručovaný 15. decembra 2023 a doručený uplynutím úložnej lehoty dňom 31. decembra 2023 (č. l. 718 spisu). K uvedenému dovolací súd dodáva, že žalobca 1/ bol označeným konateľom žalobkyne 2/ a adresa oboch žalobcov bola „F., F. XXX/X resp. F. X". Rovnakým spôsobom bol žalobkyni 2/ doručovaný aj ostatný prvostupňový rozsudok (doručenka na č.l. 670 spisu), ktorý v úložnej dobe prevzal žalobca 1/ a odvolanie okrem žalobcu 1/ podala aj žalobkyňa 2/ (č. l. 672 spisu). Podobné svedčí aj o doručenkách pre žalobkyňu 2/ na č. l. 681 a č. l. 696 spisu (vyjadrenie žalovanej k odvolaniu), ku ktorému sa vyjadrila (aj) žalobkyňa 2/ (č. l. 698 spisu). V neposlednom rade rovnaká je tiež adresa žalobkyne uvedená na ostatnom splnomocnení advokátke pre dovolacie konanie (č. l. 730 spisu).

18. Pokiaľ žalobca 1/ namietal nedostatky v procese dokazovania «výsluch svedka JUDr. E. - pozri bod 3.1.(iv)» dovolací súd uvádza, že dokazovanie je časť civilného konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa týka žaloba, v sebe obsahuje i právomoc posúdiť to, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/03). Súd nie je v civilnom sporovom konaní viazaný návrhmi strán na vykonanie dokazovania a nie je povinný vykonať všetky nimi navrhované dôkazy. Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania a rozhodnutie o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vecou súdu, nie procesných strán. Pokiaľ súd v priebehu civilného konania nevykoná všetky navrhované dôkazy alebo vykoná iné dôkazy na zistenie rozhodujúcich skutočností, nemožno to považovať za vadu zmätočnosti (tu porovnaj R 125/1999).

18.1. V rozhodovacej praxi najvyššieho súdu sa ustálil názor, podľa ktorého nedostatočné zistenie skutkového stavu, nevykonanie všetkých navrhovaných dôkazov alebo nesprávne vyhodnotenie niektorého dôkazu nie je v zásade vadou konania v zmysle § 420 písm. f) CSP (1Cdo/41/2017, 2Cdo/232/2017, 3Cdo/26/2017, 4Cdo/56/2017, 5Cdo/90/2017, 7Cdo/11/2017, 8Cdo/187/2017). Súlad tohto právneho názoru s Ústavou posudzoval ústavný súd, nedospel však k záveru o jeho ústavnej neudržateľnosti (II. ÚS 465/2017, III. ÚS 40/2020).

19. V neposlednom rade ak žalobca 1/ poukazoval na arbitrárnosť napadnutého odvolacieho rozhodnutia podľa názoru najvyššieho súdu obsah spisu nedáva podklad pre záver, že odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil spôsobom, ktorým by založil procesnú vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP. Súdny oboch nižších inštancií v odôvodneniach svojich rozhodnutí primerane popísali obsah podstatných skutkových tvrdení strán a dôkazov vykonaných v konaní, vysvetlili, ako ich skutkové tvrdenia a právne argumenty posúdili, z ktorých dôkazov vychádzali a ako ich vyhodnotili, zároveň citovali ustanovenia, ktoré aplikovali a z ktorých vyvodili svoje právne závery. Myšlienkový postup súdov je v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na všetky rozhodujúce skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijali. Odvolací súd odôvodnil potvrdzujúci

výrok svojho rozhodnutia spôsobom zodpovedajúcim zákonu. Zreteľne uviedol, že žalobe nebolo možné vyhovieť preto, že žalobcovia v konaní nepreukázali splnenie ani jednej z kumulatívne stanovených podmienok zakladajúcich zodpovednosť štátu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Uvedený záver bol sám o sebe postačujúci pre zamietnutie žaloby. Z tohto dôvodu boli (aj) námietky dovolateľa súvisiace s diskrimináciou žalobcov «bod 3.1.(v)» vo vzťahu k dôvodom rozsudku odvolacieho súdu, z pohľadu výsledku sporu irelevantné.

19.1. O arbitrárnosti (svojvôli) pri výklade a aplikácii zákonného predpisu odvolacím súdom by bolo možné uvažovať len v prípade, ak by sa odvolací súd natoľko odchýlil od znenia príslušných ustanovení, že by zásadne poprel ich účel a význam. Z napadnutého rozsudku odvolacieho súdu ale nevyplyva jednostrannosť, ktorá by zakladala svojvôľu alebo znamenala aplikáciu príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov popierajúcu ich účel, podstatu a zmysel. Odôvodnenie napadnutého rozsudku dalo jasnú a zrozumiteľnú odpoveď na to, akými úvahami sa riadil odvolací súd pri prijímaní záveru o správnosti odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie. Za procesnú vadu konania podľa ustanovenia § 420 písm. f) CSP nemožno považovať to, že žalobca sa s rozhodnutím odvolacieho súdu nestotožňuje a že odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa jeho predstáv.

20. Pokiaľ žalobca 1/ v rámci dovolania podľa § 420 písm. f) CSP namietal (aj) nesprávne právne posúdenie veci, treba uviesť, že nesprávne právne posúdenie veci v zásade nezakladá vadu zmätočnosti v zmysle § 420 písm. f) CSP, resp. prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Na tomto závere zotrváva rozhodovacia prax dovolacieho súdu aj v súčasnosti (R 24/2017, 1Cdo/71/2018, 2Cdo/49/2018, 3Cdo/37/2018, 4Cdo/1/2018, 5Cdo/191/2018, 7Cdo/79/2018, 8Cdo/76/2018).

21. Vzhľadom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že žalobca 1/ neopodstatnene namietal, že odvolací súd nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať mu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 písm. f) CSP). Prípustnosť jeho dovolania z tohto ustanovenia preto nevyplyva.

22. Najvyšší súd preto dovolanie žalobcu 1/ podľa § 420 písm. e) a f) CSP odmietol podľa § 447 písm. c) CSP.

23. Rozhodnutie o trovách dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

24. Toto uznesenie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

## **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.